

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๘.๒/๒๕๑๕๖

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๕ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอร้องการช่วยเหลือผู้ประสบภัยเกษตรกรผู้มีรายได้น้อย ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย
ค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเชียงใหม่ ด่วนที่สุด ที่ ชม ๐๐๒๓.๓/๓๑๕๔๔ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดเชียงใหม่ขอร้องแนวทางการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในประเด็น
ดังต่อไปนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถให้ความช่วยเหลือเกษตรกรผู้ได้รับความเดือดร้อน
จากสาธารณภัย โดยมีต้องค้ำประกันว่าเป็น “เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย” ตามข้อ ๖ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวง
มหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้หรือไม่ อย่างไร จังหวัดเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือ
ประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗ กรณีมีความจำเป็น
ต้องให้ความช่วยเหลือประชาชนเพื่อเยียวยาหรือฟื้นฟูหลังเกิดสาธารณภัย ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ดำเนินการดังนี้ (๑) กรณีมีการประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่เกิดภัย
ให้รายงานอำเภอหรือจังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณานำเงินทศรองราชการเพื่อการช่วยเหลือ
ผู้ประสบภัยพิบัติให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย (๒) กรณีมิได้ประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบ
ภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในพื้นที่เกิดภัย ในการช่วยเหลือประชาชน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอ
คณะกรรมการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ ทั้งนี้ ไม่เกินหลักเกณฑ์ที่กำหนดในระเบียบนี้ ดังนั้น หากในพื้นที่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประชาชนผู้ประสบสาธารณภัย ก็สามารถดำเนินการได้โดยถือปฏิบัติตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗ ในส่วนที่เกี่ยวข้องได้

๒. การช่วยเหลือ “เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย” ตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๖ วรรคสอง นั้น
มีแนวทางในการตรวจสอบว่าผู้ร้องขอรับความช่วยเหลือเป็น “เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย” ตามนิยาม ข้อ ๓
อย่างไร โดยมีใครหรือหน่วยงานใดเป็นผู้รับรอง และต้องมีเอกสารหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรให้การรับรอง
สถานะว่าเป็น “เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย” หรือไม่ จังหวัดเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่าย
ในการช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑
ข้อ ๑๒/๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจให้ความช่วยเหลือเกษตรกรผู้มีรายได้น้อยที่ประสบปัญหาในการประกอบ
อาชีพในเรื่องดังต่อไปนี้ (ก) จัดหาหรือปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร (ข) การสนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือ
เครื่องใช้ในการปรับปรุงแหล่งน้ำ (ค) ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การสนับสนุนด้านการเกษตร

/(ง) ค่าใช้จ่าย...

(ง) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด และวรรคสอง การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรผู้มีรายได้น้อยนอกจากกรณีการช่วยเหลือด้านสาธารณสุขภัยฉุกเฉินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศให้เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย และประสงค์จะขอรับความช่วยเหลือยื่นลงทะเบียนขอรับความช่วยเหลือต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเสนอคณะกรรมการตามข้อ ๙ พิจารณา ดังนั้น ตามประเด็นที่หารือข้างต้น การตรวจสอบว่าผู้ร้องขอรับความช่วยเหลือเป็น “เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย” หรือไม่ จึงเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นสถานที่เกิดสาธารณสุข โดยเสนอให้คณะกรรมการตามข้อ ๙ พิจารณา ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๒/๑ วรรคสอง กำหนด ความละเอียดตามอ้างถึง นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถให้ความช่วยเหลือเกษตรกรผู้ได้รับความเดือดร้อนจากสาธารณสุข โดยมีต้องค้ำประกันว่าเป็น “เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย” ตามข้อ ๖ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้หรือไม่ อย่างไร

เห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๖ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีการช่วยเหลือประชาชน เพื่อเยียวยาและฟื้นฟูหลังเกิดสาธารณสุข หรือการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต หรือการป้องกันและระงับโรคติดต่อ หรือการช่วยเหลือเกษตรกรผู้มีรายได้น้อย ให้เสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบก่อน ซึ่งในระเบียบดังกล่าวกำหนดให้การช่วยเหลือประชาชนได้ ๔ ด้าน ดังนั้น ในการช่วยเหลือด้านสาธารณสุขจึงไม่ต้องพิจารณาถึงเกษตรกรผู้มีรายได้น้อย ถ้าเป็นประชาชนผู้ประสบสาธารณสุข ก็สามารถให้การช่วยเหลือได้

๒. การช่วยเหลือ “เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย” ตามระเบียบดังกล่าว ข้อ ๖ วรรคสอง นั้น มีแนวทางในการตรวจสอบว่าผู้ร้องขอรับความช่วยเหลือเป็น “เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย” ตามนิยาม ข้อ ๓ อย่างไร โดยมีใครหรือหน่วยงานใดเป็นผู้รับรอง และต้องมีเอกสารหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรให้การรับรองสถานะว่าเป็น “เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย” หรือไม่

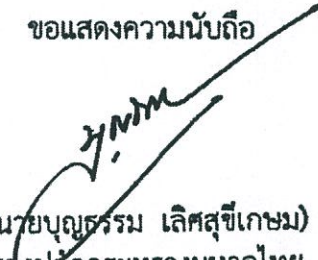
เห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือประชาชนตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดคานิยาม “เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย” หมายความว่า เกษตรกรผู้อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจนมีรายได้น้อยเพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ มีชีวิตอย่างยากลำบาก ขาดแคลนปัจจัยพื้นฐาน ประกอบกับข้อ ๑๒/๑ วรรคสอง กำหนดว่า การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรผู้มีรายได้น้อย นอกจากกรณีการช่วยเหลือด้านสาธารณสุขฉุกเฉิน

๙ให้องค์กร...

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศให้เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย และประสงค์จะขอรับความช่วยเหลือ ยื่น
ลงทะเบียนขอรับความช่วยเหลือต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเสนอคณะกรรมการตามข้อ ๙ พิจารณา
ดังนั้น การพิจารณาว่าผู้ร้องขอความช่วยเหลือเป็น “เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย” จึงเป็นอำนาจของ
คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญธรรม เลิศสุขีเกษม)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและ
ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
กลุ่มงานการจัดสรรเงินอุดหนุนและพัฒนาระบบงบประมาณ
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๕๑-๕๐๕๙
ผู้ประสานงาน นางสาวศิวพร ขาวผ่อง ๐๖-๒๐๓๙-๕๕๖๘

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดบริการสาธารณะตามมาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ได้อย่างทั่วถึง
เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ภายในปี ๒๕๖๕”